ՍՓՅՈՒՌՔՈՒՄ

ՎԵՀԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՀՈԲԵԼՅԱՆԸ ՍՓՅՈՒՌՔՈՒՄ

ՀԱԼԵՊ

Ամենայն Հայոց շնորհազարդ Կաթողիկոս Նորին Ս. Օծություն Տ. Տ. Վազգեն Ա-ի ծննդյան հիսնամյակին և գահակալության Գ տարեդարձին նվիրված հոբելյանական փառաշուք հանդիսությունը տեղի ունեցավ 9 նոյեմբեր 1958 թվականին, կիրակի երեկոյան ժամը 8-ին, Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միության նորակառույց սրահին մեջ։

Սույն հանդիսությունը կազմակերպված էր Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միության Հայ երիտասարդաց ընկերակցության և Թեքեյան մշակութային միության վարչության, նախաձեռնությամբ և հովանավորությամբ Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միության տեղական մասնաժողովին։

Կնախագահեր Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միության Սուրիո շրջանային հանձնաժողովի նախագահ Տիար Արմեն Մազլումյան։

Հալեպահայությունը թեպետ կենդանի աչքերով չվայելեց Ամենայն Հայոց շնորհազարդ Կաթողիկոսը, արտասահման ուված Իր այցելություններուն ընթացքին, սակայն արժանացավ Վեհին երկնատուր շնորհին. հոգևին հաղորդվելով Անոր պատգամներուն։

Ժամը 8-ին սրահը լեցված է արդեն հրավիրյալներով։ Պատկառելի լռության մեջ կհնչեն Արաբական Միացյալ Հանրապետության զույգ քայլերգները, որմե ետք վարագույրը կբացվի։ Բեմին ճիշտ կեդրոնը զետեղված են Արաբական Միացյալ Հանրապետության նախագահ Գամալ Արդել Նասերի նկարը և հոբելյար Հայրապետ Նորին Ս. Օծություն Տ. Տ. Վազգեն Ա-ի մեծադիր նկարը, նվիրված Հայկական Բարեգործության Ընդհանուր Միության ազնիվ նվիրատվությամբ, Ս. Էջմիածնի հալեպահայ բարերար տեր և տիկին Սուրեն Գալենտերի։

Ամենայն Հայոց Հայրապետի նկարին շրջանակը եղերված էր կարմիր ժապավենով, որուն վրա մակագրված էին սիրո և հիացումի նշանաբաններ՝ նվիրված Նորին Ս. Օծություն Տ. Տ. Վազգեն Ա-ի ծննդյան հիսնամյա և գահակալության եռամյա տարեդարձներուն։

Հոբելյանական հանդիսության բացումը կատարեց Թեքեյան մշակութային միության ատենապետ տիար Հակոբ Տեյիրմենճյան և հանուն հալեպահայ հավատացյալ ժողովուրդին, Ամենայն Հայոց Հայրապետ Վազգեն Ա-ին մաղթեց արդյունավոր արևշատություն և պայծառություն՝ հավատքի խորան Ս. Էջմիածնին։

Պր. Հակոբ Պարսումյան ապրումով արտասանեց Վ. Թեքեյանի «Եկեղեցին Հայկական»-ը, որմե ետք օրիորդ Եղիսաբեթ Քեշիշյան մեներգեց Վ. Պետելյանի «Աստուծո»-ն, զգացումով և ապրումով։ Ապա բեմ հրավիրվեցավ օրվան առաջին բանախոսը, Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միության Լազար-Նաճարյան կեդրոնական վարժարանի տնօրեն տիար Երվանդ Ակիշյան, որ գեղեցկորեն ներկայացուց հոբելյար Վե-

հին համբուրելի մեծագործությունը և պայծառորեն ցայտեցուց առաքինազարդ սլացքները Ամենայն Հայոց Հայրապետին անձին ընդմեջեն անբասիր Հովվապետը, հայրենասեր Կաթողիկոսը, արվեստագետ-գրագետ եկեղեցականը, հուակ ապա հայ լեզվի և մշակույթի մեծոգի սատարողը։ Ապա ներկայացուց Վեհին ամբողջական կյանքը իր մանկութենեն մինչև գահակալությունը։

Ապա ընդհանուր գիծերուն մեջ, հարգելի բանախոսը ներկայացուց Վազգեն Ա-ի արդեն իրագործված և իրագործելի ծրագիրները։

Ջութակի վրա տիար Հովհաննես Զամսարյան նվագեց Ա. Սաթյանի «Արդյոք գիտե՞ս դուշ»-ն, դաշնակի ընկերակցությամբ օրիորդ Սալբի Տեր-Ղազարյանի։

Շնորհալի արտասանող օրիորդ Անահիտ Մոմճյան խորունկ ապրումով արտասանեց Հայկ Պարիկյանի «Հայաստանի Արծիվ»-ը՝ Վեհափառ Վազգեն Ա-ի ծննդյան հիսնամյակին և գահակալության Գ տարեդարձին նվիրված։

Ապա բեմ հրավիրվեցավ օրվան երկրորդ բանախոսը՝ Մեթր Ռուբեն Պողոսյան՝ տալու իր տպավորությունները Վեհափառի հոբելյանական հանդիսություններեն։ Հարգելի բանախոսը ներկաները փոխադրեց հայ հավատքի կեդրոն Ս. Էջմիածին և իր համակրելի ձայնին ու հուզումին ելևէջներովը մեզ հաղորդակից դարձուց Ամենայն Հայոց Հայրապետին մեծասիրտ, բարության տիպար և երկնառաք հոգին ու անոր սրբագործ անձին մեջ տվավ Վազգեն Ա-ի առաքինի կյանքի կշիռը։

Ինչ որ ոնմոռանալի հիշատակ մը պիտի մնա այս հիսնամյա հանդիսութենեն, այդ ալ ապահովաբար հայ հոգիին վերերևումն էր հազարավոր շրթներե միաձայն բացականչությամբ «ամեն, ամեն»-ներու, երբ հարգելի բանախոսը կվերջացներ իր խոսքերը՝ «Տերը անսասան պահե հավատքի խորան Ս. Էջմիածինը և տա արդյունաշատ ու քաջառողջ կենդանություն Ամենայն Հայոց Հայրապետին»։

Տիար Աբրահամ Աշըգյան մեներգեց «Հովուապետ սուրբ և անբիծ» շարականը, խունկի և վերասլաց աղոթքի անփոխարինելի պահ մը ապրեցնելով հավատացյալներու հոգիներուն մեջ։

Օրվան երրորդ բանախոս արժանապատիվ Տ. Սղիշե քահանա Փանոսյան պանծացուց Հոբելյար Հայրապետին եռամյա գահակալության կարճ շրջանի սոսքինացած գործունեությունը, դրսևորելով անոր մեջեն Նարեկացիներու հոգետախտակը։

Հայտագիրը իր ավարտին հասավ տիար Հովհաննես Զամսարյանի (ջութակ) և օրիորդ Սալբի Տեր-Ղազարյանի (դաշնակ) Ա. Վիվարդիի ջութակի և դաշնամուրի համար գրած լա մինյոր կոնցերտի կատարումով։

Հուակ ապա Վեհափառ Վազգեն Ա-ի-Հոբելյանական փառաշուք հանդիսությունը փակելե առաջ, տիար Հակոբ Տեյիրմենճյան կարդաց Նորին Ս Օծություն Տ. Տ. Վազգեն Ա-ի հեռագիր օրհնագիրը.

«Ամենաջերմ զգացմունքներով Ձեզ կնդունեմ Մեր սիրո ողջույնը և Հայրապետական օրհնությունը։ Ս. Էջմիածնի շնորհներով Տերը թող պահե-պահպանե մեր ժողովուրդը անփորձ ու միասնական խաղաղությամբ»։

Հավատացյալ ժողովուրդը, ծափերու տարափին տակ, հոտնկայս ունկնդրեց Ամենայն Հայոց Հայրապետի հեռագիրը։ Ապա շնորհակալության խոսքերեն ետք, սույն փառաշուք հանդիսությունը փակվեցավ։ Հանդիսականները մեկնեցան՝ անգամ մը ևս զորացած Ս. Էջմիածնի հավատքով։

ԹՂԹԱԿԻՑ

ԱԼԵՔՍԱՆԴՐԻԱ

Նոյեմբերի 16-ին, կիրակի օրը, Ալեքսանդրիայում, պատկառելի ազգային իշխանության կազմակերպությամբ, Եգիպտոսի հայոց բարեխնամ առաջնորդ գերաշնորհ Տ. Մամբրե արքեպիսկոպոս Սիրունյանի հովանավորությամբ և Ալեքսանդրիայի պատկառելի քաղաքական ժողովի ատենապետ տիար Մարտիկ Զարպհանելյանի նախագահությամբ, մեծ հանդիսությամբ տոնվել է Վեհափառ Հայրապետի ծննդյան հիսնամյա և գահակալության երրորդ տարեդարձը, Մոհամեդ Ալիի շքեղ սրահում։

Հոբելյանական հանդեսին ներկա են եղել ավելի քան 2 000 հավատացյալներ, «որոնք եկած էին իրենց հարգանքը և հավատարմությունը հայտնելու Ձերդ Ս. Օծության և Ձեր միջոցով հայ ժողովուրդի հավատքի կեդրոն Ս. Էջմիածնին»,— գրում է իր 19 նոյեմբեր թվակիր նամակում Ալեքսանդրիայի առաջնորդական փոխանորդ հոգեշնորհ Տ. Զավեն վարդապետ Զինջինյանը։

Ողջույնի սրտագին խոսքերով հոբելյանական հանդեսը բաց է անում տիար Մարտիկ Զարպհանելյանը, ապա ամբողջ դահլիճով վեհորեն հնչում է «Էջ Միածինն ի Հօրէ» Մայր Աթոռի հիմնը։ Պր. Մ. Նալբանդյանը հուզումով արտասանում է Վ. Թեքեյանի «Եկեղեցին Հայկական»-ը։ Ապա տիկին Լ. Գար-

կայանը ապրումով մեներգում է «Հայրենի կարոտ»-ը (Վ. Սրվանձտյան) և «Մրմունջներ»-ը (Մեսումենց)։ Օրիորդ Ս. Ունճյանը փայլուն հաջողությամբ կատարում է դաշնակի վրա Ա. Բարաջանյանի «Պրելյուտ-էքսպրոմտ»-ը և Ա. Խաչատրյանի «Սրոր»-ը «Դայանե» բալետից։ Տիկ Ա. Հովիվյանը արտասանում է «Էջմիածին»-ը (Հ. Արամյանի), որից հետո հոգեշնորհ Տ. Զավեն վարդապետ Զինչինյանը «Եկեղեցականը և հոբելյար Կաթողիկոսը» լովանդակալից բանախոսություն է կարդում։

Ապա ներկայացվում է մի կենդանի պատկեր՝ «Ս. Էջմիածինն ու իր Հոբելյար Հայրապետը»։

Պր. Մ. Քյուփելյանի «Խոսք»-ից, Ն. Մամուրյանի արտասանությունից (Վ. Թեքեյանի «Լուսավորչի կանթեղը») և պր. Հ. Մամուրյանի երկու մեներգներից հետո («Ուռին» —Դ Ղազարյան և «Իմ երգը»—Գ. Ալեմշահ), հանդես է գալիս պր. Հ. Գարայանը «Օրվան խորհուրդը» թեմայի շուրջ բանախոսությամբ։

Հանդեսի վերջում տիկին Պողաճյանը մեներգում է «Հայաստան» և երգվում է «Ուրախ լեր» շարականը։

Հոբելյանական հանդեսի վերջում ընդունվում է հետևյալ ողջույնի հեռագիրը՝ ուղղված Վեհափառ Հայրապետին.

«Աղեքսանդրիո հայությունը հաճույքը և երջանիկ պատեհությունը ունեցավ Ձերդ Ս. Օծության ծննդյան 50-ամյա և գահակալության երրորդ տարեդարձները տոնելու 16 նոյեմբեր 1958-ին, քաղաքիս մեծ թատերասրահներեն Մոհամեդ Ալիի մեջ, ի ներկայության ժողովուրդի հոծ բազմության, որոնք իրենց հավատարմությունը և ջերմ զգացումները հայտնեցին Ձերդ Սրբության, ինչպես նաև Ձեր միջոցավ Ս. Էջմիածնի հանդեպ։

Ամենքս ալ կաղոթենք և կմաղթենք, որ Ամենակալն Աստված Ձերդ Ս. Օծության երկար, առողջ և արեշատ կյանք մը պարգևե՝ ի փառս Հայաստանյայց Ս. Եկեղեցվո»։